

Psalm 27

Tekst Biblii Tysiąclecia:

(1) Dawidowy. Pan światłem i zbawieniem moim: kogóż mam się lękać? Pan obroną mojego życia: przed kim mam się trwożyć? (2) Gdy na mnie nastają złośliwi, by zjeść moje ciało, wtenczas oni, wrogowie moi i nieprzyjaciele, chwieją się i padają. (3) Chociażby stanął naprzeciw mnie obóz, moje serce bać się nie będzie; choćby wybuchła przeciw mnie wojna, nawet wtedy będę pełen ufności. (4) O jedno proszę Pana, tego poszukuję: bym w domu Pańskim przebywał po wszystkie dni mego życia, abym zażywał łaskowości Pana, stale się radował Jego świątynią. (5) Albowiem On przechowa mnie w swym namiocie w dniu nieszczęścia, ukryje mnie w głębi swego przybytku, wydzwignie mnie na skałę. (6) Już teraz głowa moja się podnosi nad nieprzyjaciół, co wokół mnie stoją. Złożę w Jego przybytku ofiary radości, zaśpiewam i zagram Panu. (7) Usłysz, Panie, głos mój - wołam: zmiłuj się nade mną i wysłuchaj mnie! (8) O Tobie mówi moje serce: Szukaj Jego oblicza! Szukam, o Panie, Twojego oblicza; (9) swego oblicza nie zakrywaj przede mną, nie odpędzaj z gniewem swojego sługi! Ty jesteś moją pomocą, więc mnie nie odrzucaj i nie opuszczaj mnie, Boże, moje Zbawienie! (10) Choćby mnie opuścili ojciec mój i matka, to jednak Pan mnie przyczepi. (11) Panie, naucz mnie Twojej drogi, prowadź mnie ścieżką prostą, ze względu na mych wrogów! (12) Nie wydawaj mnie na łaskę moich nieprzyjaciół, bo przeciw mnie powstałi kłamliwi świadkowie i ci, którzy dyszą gwałtem. (13) Wierzę, iż będę oglądał dobra Pańskie w ziemi żyjących. (14) Ufaj Panu, bądź mężny, niech się twoje serce umocni, ufaj Panu!

Tekst Edycji św. Pawła: Ojcowska dobroć Boga

(1) Dawida. PAN moim światłem i zbawieniem moim, kogo więc mam się lękać? PAN jest obrońcą mego życia, przed kim więc mam odczuwać trwogę? (2) Gdy napadli mnie złoczyńcy, by pożreć moje ciało, to właśnie oni, moi wrogowie i prześladowcy, potknęli się i upadli. (3) Choćby rozbili przeciwko mnie obóz, moje serce się nie ulęknie, choćby wybuchła przeciwko mnie wojna, nawet wtedy będę ufał! (4) O jedno proszę PANA i tylko tego pragnę: abym przebywał w domu PANA przez wszystkie dni mego życia. Bym się wpatrywał we wspaniałość PANA i mógł oglądać Jego świątynię. (5) Gdyż schroni mnie w swoim szałasie w dniu mojej klęski, ukryje mnie w głębi swego namiotu, postawi mnie na skale. (6) A teraz podniosę głowę ponad nieprzyjaciół, którzy mnie otaczają. Z radością złożę w Jego namiocie ofiary, będę śpiewać i wysławiać PANA. (7) Wołam: Usłysz mój głos, PANIE, zmiłuj się nade mną i mnie wysłuchaj! (8) Rozważam Twoje słowo: "Trwajcie przy Mnie". Pragnę być przy Tobie, PANIE. (9) Nie

ukrywaj przede mną swojego oblicza, nie odwracaj się w gniewie od swego sługi! Bądź moją pomocą, nie zostawiaj mnie, nie opuszczaj mnie, Boże, mój Zbawco! (10) Choćby ojciec i matka mnie opuścili, PAN mnie przygarnie. (11) PANIE, ukarż mi drogę, którą mam chodzić i na przekór mym prześladowcom prowadź mnie prostą ścieżką. (12) Nie wydawaj mnie na pastwę moich wrogów, gdyż atakują mnie fałszywi świadkowie, którzy dyszą nienawiścią. (13) Wierzę, że będę oglądał dobroć PANA w krainie żyjących. (14) Wyczekuj PANA, bądź dzielny! Nabierz odwagi i wyczekuj PANA!

Komentarz:

Pieśń składa się z dwóch części: wyznanie ufności (ww.1-6) i prośba-lamentacja (ww.7-14). Taka kolejność świadczy o mocnym przekonaniu psalmisty, że zostanie wysłuchany przez Boga (Jk 1,6). Chroni się on u Boga przed wrogami, gdyż zaznał już ocalenia z Jego ręki. Chrześcijanin łatwiej pojmuje, że ufność staje się wiarą, ta zaś przechodzi w kontemplację Boga, który zasiada w świątyni nie ręką uczynioną (Hbr 9,11). Kraina żyjących (w.13), do której prowadzi prosta ścieżka (w.11), to wnętrze owej bezkresnej Bożej świątyni. Bóg, który kocha człowieka wierniej niż naturalni rodzice, jest schronieniem w chwilach zagrożenia. Dlatego psalmista zachęca do wytrwałego oczekiwania na interwencję Pana, na doświadczenie Jego zbawczej obecności (w.14).

Psalm 27 - Pan moją światłością – Biblia pisarzy, tom 4: Psalterz pisarzy, ks. Marek Starowiejski, wyd. Marek Derewiecki, 2024

Dominus illuminatio mea, et salus mea.

Autor: **Roman Brandstaetter** (1906 - 1987).

1. Psalm Dawida
Pan jest światłem moim i zbawieniem moim, kogo miałbym się lękać?
Pan jest obroną mojego życia, kogo miałbym się trwożyć?
2. Gdy zbliżą się ku mnie złoczyńcy, aby pożreć moje ciało,
Moi ciemężyciele potkną się i upadną.
3. Gdy naprzeciw rozłoży się obóz, serce moje nie zazna obawy,
A gdy walczyć będą przeciw mnie, i wtedy będę bezpieczny.
4. O jedno proszę Pana i tego pragnę: abym zamieszkał w domu Pana przez wszystkie dni mojego życia
I mógł oglądać łaskę Pana i przebywać w Jego przybytku,
5. A On mnie zasłoni swoją zasłoną w dniu nieszczęścia
I ukryje mnie w głębi swojego namiotu, i umieści na skale.

6. A potem wzniesie się moja głowa nad wrogów, którzy mnie osaczyli,
A ja złożę ofiary w jego namiocie przy wtórze radosnych trąb i zaśpiewam, i grać
będę Panu na harfie.
7. Słuchaj, Panie, mojego głosu, użyż mi łaski
I odpowiedz mi.
8. Twoje słowa wspomina moje serce: „Szukajcie mego oblicza!”
Dlatego Twojego oblicza szukam, o Panie.
9. Nigdy nie ukrywaj przede mną swojego oblicza!
Nigdy nie odtrącaj w gniewie Twojego sługi! Byłeś moją pomocą!
Nigdy mnie nie porzucaj, Nigdy mnie nie opuszczaj,
Boże mojego zbawienia!
10. Jeśli mnie opuszczą ojciec i matka,
Pan mnie przyjmie.
11. Objaw mi Twoją drogę, o Panie,
I prowadź mnie po gładkiej ścieżce
Z powodu moich prześladowców.
12. Nigdy nie wydawaj mnie na łup moich ciemężycieli,
Gdyż powstał przeciw mnie świadek kłamstwa,
A bezprawie jest ich oddechem.
13. O, wierzę, że ujrzę dobroć Pańską
w krainie życia!
14. Oczekuj Pana, bądź silny, i niechaj serce twoje się utwierdzi,
I oczekuj Pana.

Psałterz Dawida - Jan Kochanowski

Pan ogniem swojej światłości
Rozświeca moje ciemności;
Pan stróżem mego żywota -
Skąd się ja mam bać kłopotu?

Kiedy na mię wszytki zbroje,
Wszytki znieśli rady swoje,
Sami źli ludzie upadli
W sidle, które na mię kładli.

Niech widzę wojska zniesione,
Niech widzę drzewa złożone;
Ufając Pańskiej pomocy,

Nie boję się żadnej mocy.

O to proszę Pana swego,
Abych mieszkał w domu Jego,
Dając mu cześć, póki wieku
Dostawać będzie człowieku.

On w niebezpieczeństwie moim
Skrył mię pod namiotem swoim;
Uwiódł mię i stawiał w cale
Na niedostąpionej skale.

I dziś mi tak Pan mój tuszy,
Że mieć górę mojej duszy,
A ja w świętym domu Jego
Wyznam Go być Boga mego.

Usłysz, Panie, prośbę moje
A okaż mi łaskę swoje.
K'Tobie myśli me wzdychają,
Ciebie oczy me szukają.

Nie kryj przede mną swej twarzy
Ani mię swym gniewem karzy,
Ale mię w mojej trudności
Wspomagaj, Boże litości!

Rodzice zapamiętali,
Przyjaciele zaniedbali;
Ale mię Pan nie przebaczył,
Owszem, ogarnąć mię raczył.

Zjaw mi, Panie, drogi swoje,
Nawiedź mię na ścieżki Twoje,
Z których by zepchnąć mej nogi
Nie mógł nieprzyjaciel srogi.

Nie daj mię na pewne męki
Do złych ludzi krwawej ręki;
Widzę świadki nieprawdziwe,

Słyszę na się kłamstwo żywe.

Już by mię w troskach nie zstało,
By serce w tym nie ufało,
Że ma wyńć z tych trudności
A użyć jeszcze radości.

Przeto Pana oczekawaj
A nieszczęściu się nie dawaj;
Pan utwierdzi serce twoje,
Temu porucz rzeczy swoje!

Modlitwa Psalmem 27¹:

Miłość jest moim światłem
i zbawieniem moim,
kogo miałbym się lękać?
Miłość jest siłą życia mego
kogo miałbym się obawiać?

Kiedy lęki na mnie nastają,
podnoszą się, by mnie oskarżać,
zobaczę każdy z nich w świetle Miłości.
Choć mnóstwo demonów
powstaje we mnie,
moje serce się nie złęknie.
Chociaż wątpliwości i poczucie winy
toczą batalię,
ja pozostaję niewzruszony.

O jedno prosiłem Miłość,
której zawsze będę szukał.
obym mógł zamieszkać
w Sercu Miłości
po wszystkie dni mego życia.
Obym poznał piękno mojego Umiłowanego

¹ Nan C. Merrill – Modlitwa psalmami, Wyd. Salwator, Kraków

i plan Jego miłości.

Dlatego w dniu ucisku
ukryję się w Sercu Miłości,
jak w namiocie na pustyni,
z dala od zgiełku swoich lęków.
Wzniosę się ponad
zmagania i swój ból,
z wdzięcznością błogosławiąc
w Sercu Miłości,
śpiewając melodie uwielbienia
mojemu Umiłowanemu.

Usłysz, mój Umiłowany,
kiedy głośno wołam,
okaż łaskę i odpowiedz mi!
Powiedziałeś: „Szukajcie mego oblicza”.
moje serce odpowiada:
„Twojego oblicza, mój Ukochany,
naprawdę szukam,
nie zakrywaj swego oblicza przede mną”.

Nie odwracaj się ode mnie,
Ty, który jesteś moją ucieczką.
Obejmij mnie swoim silnym ramieniem,
o Błogosławiony.
Choćby mój ojciec i moja matka
nie rozumieli mnie,
Ty, mój Ukochany, znasz mnie i kochasz.

Naucz mnie być miłością,
jak Ty nią jesteś.
Przeprowadź mnie przez wszelki lęk.
Kiedy każdego dnia przechodzę
dolinę iluzji,
trzymaj moją dłoń,
abym mógł poznać Twój pokój.

Wierzę, że będę mógł poznać
królestwo niebieskie,
królestwo Miłości, tu na ziemi!

Wzywaj Umiłowanego,
bądź silny i zaufaj odwadze serca. Ufaj w moc Miłości,

w bezwarunkową i wieczną miłość
Ukochanego do ciebie.

Wpatrzony w Boga • Ps 27 (26),1bcde.7–8.9abc. 13–14

W psalmie możemy dostrzec zarówno Abrahama spoglądającego w gwiazdy, jak i Jezusa wpatzonego w oblicze Ojca

PSALM 27 • AUTOR: Dawid/lewita • **CZAS POWSTANIA:** czasy monarchii, X–VI w. przed Chr.

NAJSTARSZE PSALMY • Psalm 27 należy do najstarszej grupy zachowanych tekstów Psalterza, a jego autorstwo jest przypisywane królowi Dawidowi. Ta modlitwa błagalna (**tefillah**), jest równocześnie modlitwą ufności (w. 1–6) i skargi (w. 7–14). Znosi ją do Boga osoba, która została prawdopodobnie niesprawiedliwie oskarżona (przeciw mnie powstał fałszywy świadek, Ps 27,12). Modlący chroni się przed nimi u Pana w modlitwie zanoszonej w świątyni. Miejsce to, a bardziej jeszcze związana z nim Boża obecność, zapewniają mu bezpieczeństwo i stabilność • Druga część psalmu to skarga i błaganie, które wynikają raczej z kryzysu duchowego czy załamania, aniżeli z zewnętrznego zagrożenia. Dwa ostatnie wersety psalmu są powtórzeniem wyznania zaufania Bożej pomocy wbrew nawarstwiającym się problemom.

OBLICZE BOŻE • Zwróćmy uwagę na dwa retoryczne pytania rozpoczynające psalm: choć lęk i trwoga są wręcz niewyobrażalne, kogo miałby się obawiać człowiek żyjący blisko Boga? Zauważmy, że życie psalmisty tak mocno zrosło się z Bożą obecnością, iż nie wyobraża już sobie możliwości istnienia poza nią. Zostało to symbolicznie ukazane przez pragnienie poszukiwania oblicza Bożego • Psalm można nazwać modlitwą Abrahama wpatrującego się w niebo i oczekującego na wypełnienie Bożych obietnic. Odbija się w nim także modlitwa Jezusa wpatzonego w oblicze ojca na Górze Przemienienia.

NAJWAŻNIEJSZE CYTATY

- **Pan moim światłem i zbawieniem moim, kogo miałbym się lękać?**
- **Przed kim miałbym czuć trwogę?**
- **Bądź mężny, nabierz odwagi i oczekuj Pana.**